

kelig Bestemmelse om, at Erstatningen skal ydes Eierne af de paagældende Bygninger og Redskaber og udredes af Statskassen. Endvidere bør formentlig ikke blot Fastsettelsen af Erstatningens Størrelse, men ogsaa Afgjørelsen af, om et Erstatningskrav have, tilkomme den ved Paragrafens 2det Stykke anordnede Kommission, hvorfor der er foreslaaet en dertil sigtende Ændring i Uffattelsen.

Da endelig den i Paragrafens 3die Stykke foreskrevne Frist er forekommen Flertallet vel kort, har det foreslaaet den forlænget fra 1ste Mai til 1ste Juli 1884.

Bestemmelsen i sidste Stykke vil formentlig kunne føre til ubillige Resultater, da der efter en Bruger af Jord, der har Krav paa Erstatning for Bygninger og Redskaber, naar hans Brugsret ophører s. Ex. den 31te December 1884 ved Grundeierens Regtelse af at afgive den omspurgte Erklæring, vil hindres i at modtage den ham tilkommende Erstatning før efter to Mars Forløb. Her til ser Flertallet ingen Grund og skal derfor foreslaa hele Stykket udeladt.

Til § 5.

Da Finanzministeren selv kan paalægge Kommissionen at indsende dens Forhandlingsprotokoller til ham, og Statsrevisorerne i Medfør af Grundlovens § 50 kunne foredre sig dem forelagte, i Fald de maatte finde det nødvendigt, ser Flertallet ingen Grund til at beholde Paragrafens første Stykke, og da endvidere det Væsentlige af Reglen i Paragrafens andet Stykke er foreslaaet optaget i § 4, kan formentlig hele Paragrafen udgaa.

Til § 6.

Da Flertallet ikke ser, hvorfor Kommissionens Medlemmer ikke skulde nyde Dagpenge, naar Forretningen afholdes i den Kommune, i hvilken de bo, foreslaas denne Bestemmelse, der ikke fandtes i det af Folkethingsudvalget udarbejdede Udkast til Loven, men først er sat ind deri af Finanzministeriet, udeladt.

Til § 7.

Forjaaviddt Meningen med denne Paragrafs Forfrist kun maatte være den at udtale, at Kommissionens Afgjørelse af, om en Erstatningsret have, og Fastsettelse af Erstatningens Beløb ikke kan indantes for Domstolene, er den overflødig; og forjaaviddt som den maatte have et videre Sigte ved at ville paahyde, at alle Kommissionens Afgjørelser ere upaaanfelige, til hvilken Forstaaelse Brugen af det vide Udtryk: „Kjendelser“ kunde give Anledning, kan den ikke billiges, hvorfor den under alle Omstændigheder foreslaas udeladt.

§ Henhold til foranstaaende Bemærkninger stiller Flertallet følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

1) § Linie 3 tilføies efter „Kvadrat-alen“: „Jord“

Til § 2.

2) § Linie 1 ændres „det“ til „de“.

3) § Linie 3—4 ombyttes Ordene: „at . . . Jord“ med „Overtrædelsen“ og i Linie 4 Ordene: „saadan Dyrkning“ med „den“.

4) § andet Stykke tilføies efter „Tobak“: „som ikke i fabrikeret Tilstand er afhændet til Forbrug“, og Ordene: „hvad . . . Dplag“ udelades.

5) Efter „konfistere“ tilføies: „og sælge til Fordel for Statskassen“.

6) Der tilføies som 3die Stykke: „Alle fra Overtrædelse af de i § 1 indeholdte Forbud hidrørende Straffesager behandles som offentlige Politisager“.

Til § 3.

7) Paragrafen udelades.

Til § 4.

8) § Linie 2 og 5—6 udelades Ordene: „kan der“, og tilføies efter „tilstaa“: „Eierne